

גמ"ר 3797/01/16 - מדינת ישראל נגד בר יעקב חזות

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

30 אוקטובר 2017

גמ"ר 3797-01-16 מדינת ישראל נ' חזות

לפני כבוד השופט בכיר ישראל ויטלסון

מדינת ישראל

בעניין: המאשימה

נגד

בר יעקב חזות

הנאשם

ע"י בא כוחו עו"ד ערד

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר ניהול משפט הוכחות בעבירות של גרם מוות ברשלנות - עבירה לפי סעיף 304 לחוק העונשין התשל"ז - 1977, ביחד עם סעיפים 40 ו-64 לפקודת התעבורה (נוסח חדש),

נהיגה בקלות ראש תוך גרימת חבלה של ממש (ריבוי עבירות) - עבירה לפי סעיף 62(2) יחד עם סעיף 38(3) לפקודת התעבורה,

נהיגה בשכרות - עבירה לפי סעיפים 62(3), 64ב. (א1), 64ד. (א), ו-39א. לפקודת התעבורה.

עובדות המקרה

כמפורט בכתב האישום המתוקן, ובהכרעת הדין מיום 5.6.17, הנאשם נהג בכביש עירוני ברחוב בני אפרים, רחוב שהוא דו-סטרי ואי תנועה בנוי מפריד בין שני מסלולי הנסיעה המנוגדים במקום.

הנאשם נסע במסלול מצפון לדרום, בנתיב הימני מבין ארבעת הנתיבים שבמסלול נסיעתו, באותה העת נמצא על המדרכה הצפון מערבית (מימין לכיוון נסיעת הנאשם) המנוח ר ק.

לפניו בדרך ובפתח הצומת עם רחוב מבצע קדש עמד רכב ללימוד נהיגה בשל אור אדום ברמזור.

הנאשם בנהיגתו הרשלנית, עלה עם רכבו על המדרכה שמיימנו בדרך ופגע בעוצמה במנוח וגרם למותו בו במקום.

לאחר הפגיעה הקטלנית במנוח חזר הנאשם אל מסלול נסיעתו והתנגש בחוזקה ברכב ללימוד נהיגה שהיה במצב של התחלת נסיעה, וזה האחרון נהדף קדימה והתנגש בשני כלי רכב אחרים, נוספים.

לאחר ההתנגשות כמתואר, המשיך הנאשם בנסיעתו, סטה בחוזקה שמאלה, עלה על אי תנועה, עבר בנסיעה למסלול המנוגד, עד שפגע במדרכה הדרום מזרחית תוך חציית כל הנתיבים שבמסלול הנגדי.

כתוצאה מהתאונה, כאמור, נהרג הולך הרגל המנוח ר ק, כמו כן נפגעו יושבי רכב לימוד הנהיגה, למורה הנהיגה נגרם

שבר ביד.

הנאשם הובא לבית החולים לצורך קבלת טיפול רפואי והתבקש על ידי השוטר לבצע בדיקת דם לצורך איתור סם או אלכוהול בדמו - הנאשם סירב לביצוע הבדיקה, לאחר שהוזהר כחוק - למשמעות סירוב ביצוע הבדיקה.

טיעוני התביעה

בטיעוניה ציינה התביעה את גילו הצעיר, הנאשם יליד 1994, כפר בהאשמות המיוחסות לו, טרם התאונה הקטלנית נשוא הדין הוא אוחז ברשיון נהיגה 3-שנים.

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40א. לחוק העונשין) הציגה המדינה את עמדתה כי המקרה כאן נמצא ברף הרשלנות הגבוה ביותר וכך בשל צירוף העבירות של נהיגה בשכרות וגרם מוות ברשלנות.

לטעמה, נסיבות המקרה כאן הם על גבול עבירת הריגה, להסבר וחיזוק אמירה זו, הפנתה הפרקליטה לע"פ 7066/13 ערן אלמליח נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו). המקרה שם דומה מבחינת המצב העובדתי, לאירוע נשוא הדין כאן. לבד מהעובדה ששם הנאשם הובא לדין והורשע בעבירת הריגה.

במקרה אלמליח הורשע הנאשם בבית המשפט המחוזי בעבירת הריגה, נהיגה בשכרות, ובנהיגה בקלות ראש. הושתו עליו 6-שנות מאסר, שנת מאסר על תנאי, 20 שנות פסילה ותשלום פיצוי של 20,000 ₪ למשפחת המנוח. דרך התאונה שם היתה שהנאשם סטה ממסלול נסיעתו, התנגש במעקה הבטיחות, הרכב התהפך ואחד מיושבי הרכב נהרג. חשיבותו של פסק הדין שם לענייננו כאן הוא באשר לתחולת חזקת הסירוב לפי סעיף 64 לפקודת התעבורה. שם - כמו כאן - נדרש הנהג לבצע בדיקת דם וסירב. הודגש שם כי המסרב לבדיקה כמוהו כמי שנהג בהיותו שיכור. דהיינו נוצרה חזקה חלוטה של נהיגה בשכרות בהינתן סירוב לדגימת דם.

הדגישה המדינה כי אין היא טוענת לעונש זה במדרג הענישה שכן הנאשם כאן הובא לדין בבית משפט השלום בעבירת גרם מוות ברשלנות. דא עקא איזכור מקרה אלמליח בא כאמור, רק להבהיר את חומרת האירוע כאן, ומרחקו כחוט השערה מעבירת הריגה.

בהינתן כי מדובר ברף הרשלנות הגבוה, ובקושי למצוא פסקי דין המדברים על נהיגה בשכרות - וגרם מוות, באירוע אחד, שלא הובאו לדין כעבירת הריגה בבתי משפט מחוזיים, הפנתה המדינה לפסקי הדין הבאים, של בתי המשפט בשלום, בהם רף הרשלנות היה גבוה וממשי, והעונשים לצידם.

רע"פ 5619/12 סובחי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) - במקרה זה הורשע הנאשם בעבירת גרם מוות ברשלנות. שם הנאשם נהג במהירות שלא פחותה מ-90 קמ"ש, מהירות העולה על המותר במקום, התנגש ברכב אחר, שנדחף למעקה הבטיחות ונהג הרכב האחר - נהרג. בשל המהירות הלא סבירה בה נהג הנאשם (כמו במקרה כאן) בית משפט השלום הטיל בין השאר את העונש המירבי 36 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי שינה את פסק הדין ל-30-חודשי מאסר בפועל שאושר בבית המשפט העליון.

ע"פ יצחק יוסף נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) - נהג משאית לאיסוף אשפה נסע לאחור פגע בחברו לעבודה וגרם

למותו, בין השאר הוטלו 18 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 2957/12 **יהודה חן נ' מדינת ישראל** - הנאשם פגע באישה שהיתה ישובה על כסא גלגלים במעבר חצייה וגרם למותה. בית המשפט קבע כי מדובר ברשלנות חמורה והטיל על הנאשם בין השאר 30 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ **שלפה נ' מדינת ישראל** - הנאשם נהג במהירות מופרזת לתנאי הדרך בנסיון לעקוף כלי רכב אחרים התהפך ואחת הנוסעות ברכבו נהרגה - הנאשם הודה בעובדות כתב האישום, צעיר בן 22, הוטלו עליו 30 חודשי מאסר בפועל ו-14 שנות פסילה.

רע"פ 5263/14 **תומר זוהר נ' מדינת ישראל** - הנאשם לא הבחין מבעוד מועד בהולך רגל שהיה עסוק בתיקון תקר בגלגל קדמי ימני, פגע בו וגרם למותו. הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון חלקי באשר למשך תקופת המאסר. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה הוא בין 6 חודשים ל-15 חודשי מאסר. בסופו של יום השית בית המשפט 10 חודשי מאסר בפועל ו-26 חודשי מאסר על תנאי ל-3 שנים, כמו כן פסל רשיונו ל-10 שנים. בית המשפט המחוזי קיבל ערעור המדינה והעמיד את רכיב המאסר ל-16 חודשים. בית המשפט העליון דחה את בקשת הערעור.

רע"פ **יניב לקטיבי נ' מדינת ישראל** - הנאשם הורשע בבית משפט השלום בגרם מוות ברשלנות ברף הגבוה והושתו עליו 26 חודשי מאסר בפועל. הנאשם נהג במשאית, הגיע לצומת המחייב את הנסיעה ישר לפניו בלבד. הנאשם פנה שמאלה בצומת - חסם דרכו של רוכב אופנוע שהיה למולו בדרך, האחרון איבד שליטה, התנגש בעוצמה ברכב הנאשם נחבל קשות ונפטר. בית משפט המחוזי, שינה את משך המאסר בפועל ל-18 חודשים.

לפי עמדת המדינה מתחם הענישה בנסיבות המקרה כאן, כאשר הרשלנות היא ברף הגבוה, נע בין 18 חודשי מאסר בפועל ל-32 חודשים. באשר לפסילת רשיון הנהיגה הפסילה תהא של שנים, "במספר דו-ספרתי".

כאשר בקשת התביעה להטיל את העונש האמצעי בתוך מתחם הענישה 24 חודשים, מאסר על תנאי, פסילה שלא תפחת מ-18 שנים, קנס ופיצוי לנפגעים.

טיעוני ההגנה

ההגנה בטיעוניה מפנה לגילו הצעיר של הנאשם ונשענת על התסקיר החיובי של שירות המבחן. זאת לדעת, התסקיר הוכן ביוזמת בית המשפט לאור גילו הצעיר של הנאשם, במועד ביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום, היה בן 21 שנים ומספר חודשים.

קצינת המבחן מצאה את הנאשם מאוד חברתי, אהוד על הצוות עימו הוא עובד, עשה שירות צבאי מלא, סובל עתה מתסמונת פוסט טראומתית, כתוצאה מהתאונה נחבל אף הוא ונפסקו לו 40% נכות זמנית.

לעמדת ההגנה, מתחם הענישה במקרה דנן נע בין מאסר בדרך של עבודות שירות ברף התחתון ועד 15 חודשי מאסר ברף העליון. כאשר הממוצע הוא 8 חודשים. לשיטתה יש לאמץ את המלצת קצינת המבחן להסתפק בעונש מאסר של עבודות שירות. הסנגור ערך "סיעור מוחות" עם סגנית פרקליטת המחוז ובסופו הוחלט להגיש כתב אישום בעבירת גרם מוות ברשלנות, כאשר העונש המקסימלי הוא 3- שנים של מאסר. ללמדך שגם התביעה בשלב הכנת כתב האישום,

ראתה את המקרה כאן כחמור פחות, מכפי שטוענת התביעה עתה בטיעוניה לעונש, זאת ועוד הנאשם נעדר עבר פלילי או תעבורתי, ובית המשפט מצווה להתייחס להמלצת שירות המבחן.

מתחם העונש ההולם

המחוקק קבע במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין את עקרון ההלימה, כעקרון המנחה בענישה, דהיינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין מידת העונש המוטל עליו. (ב.40).

על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעקרון ההלימה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40ט. לחוק העונשין. כאשר בתוך מתחם העונש יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בין היתר, בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה

בית המשפט העליון עמד לא אחת על כך שהערך החברתי עליו באהעבירת גרם מוות ברשלנות להגן, הוא הערך של קדושת החיים ושלמות הגוף ובהקשר התעבורתי, לקיים הגנה על שלום ובריאות ציבור המשתמשים בדרך:

"...בית משפט זה היתווה מזה שנים מדיניות ענישה מחמירה ביחס לעבירות נהיגה הכרוכות בתאונות קטלניות...הוא דבק בגישה זו מתוך אמונה כי לנקיטת יד עונשית קשה ומחמירה ישנה השפעה מחמירה על הנהגים בכביש, ויש בה כדי לקדם את הטמעתה של מודעות ציבורית בדבר החובה לשמור על כללי זהירות כדי להגן על חיי אדם ושלמות גופו. מדיניות ענישה זו...נועדה לתת ביטוי ולהדגיש הדגשה מיוחדת את ערך חיי האדם...ולערוב לכלל ולפרט כי המשפט ובתי המשפט יעשו כל שבידם על מנת לטעת בתרבות החברתית את ההערכה והכבוד הנדרשים לזולת ולחיינו..." (ע"פ 548/05 לוי, מיום 19.2.06).

כמו-כן:

"נהיגה אלימה בכבישים הפכה לרעה החולה של תקופתנו...בתי-המשפט מצווים להחמיר עם עברייני תנועה. יש להירתם למניעת התופעה ולהגן על בטחון הציבור ושלומו, בין היתר באמצעות הרחקת נהגים מסוכנים פורעי חוק מהכביש לתקופה ראויה..." (ע"פ 6755/09 אלמוג, מיום 16.11.09).

ועוד בעניין זה:

"הערך המוגן של קדושת החיים ושלמות הגוף, כאמור, הוא ערך עליון שאף טרם הסדרתו בחקיקה עלי ספר, מוכתב כאיסור של המשפט הטבעי, ונדמה כי המדובר בערך שיש ליתן לו את ההגנה המרבית מפני שאין ערך חברתי אחר בדרגתו" (רע"פ 8040/15 בריזדה, מיום 3.12.15).

מדיניות הענישה 40ג(א).

בפסיקת בית המשפט המתייחסת לענישה בגרם מוות ברשלנות כתוצאה מתאונת דרכים, ניתן למצוא רמות ענישה שונות בהתאם לנסיבות התיק, בהתייחס לביצוע העבירות, נסיבות ביצוען ונסיבות מבצען. במקרה של גרם מוות ברשלנות נוהגים בתי המשפט להטיל עונשי מאסר לתקופה משמעותית, לצידם עונשים של פסילת רשיון לתקופה ממושכת. מתחמי הענישה נקבעים בהתאם לאופיו של האירוע ומאפייניו, כפי שמלמדים המקרים הבאים:

גמר (ב"ש) 3912-07-10 פרקליטות מחוז דרום נ' אלק ואן ברין.

במקרה שם הורשע הנאשם לפי הודאתו בעבירת גרימת מוות ברשלנות וכן בעבירה נוספת של נהיגה בשכרות. הנאשם אדם נורמטיבי, שם ביקש הנאשם כי בית המשפט יקח בחשבון את הודאת הנאשם בהאשמות המיוחסות לו וחסכון זמן שיפוטי יקר ונסיבותיו האישיות, בגופו נמצא סם אסור. המלצת שירות המבחן היתה עונש במסגרת עבודות שירות. סוף דבר בית המשפט הטיל עונש של 15 חודשי מאסר בפועל, 10 חודשי מאסר על תנאי ל-3- שנים, ופסילת רשיון נהיגה ל-15 שנים.

36216-09-12 מדינת ישראל נ' ברבי

בית המשפט בקובעו כי מדובר בנהיגה ברשלנות ברף הגבוה ציין:

"העיון בפסיקה לאורך השנים מלמד על טווח ענישה קיים של 12 עד 30 חודשי מאסר בגין עבירה אחת של גרם מוות ברשלנות. דא עקא, בהינתן מסקנותיי ביחס לרשלנות החמורה והגבוהה, בעטיה נגרמה התאונה ובגינה קופחו חיי שלוש המנוחות, להשקפתי, מתחם הענישה ההולם את האירוע דנא נע בין 15 ל - 36 חודשי מאסר...

... לדידי, עונש מרבי אינו בבחינת 'אות מתה' אלא נועד ליישום...

במקרים חמורים, תקרת העונש הקבועה בחוק צריכה להיות נקודת מוצא בקביעת העונש ההולם ולא נקודת סיום, אותה רואים ואליה אין מגיעים."

ת"פ 16705-05-09 מדינת ישראל-נ-חאמיס סאלם. הנאשם הורשע לפי הודאתו, בין השאר בעבירות של גרם מוות ברשלנות ובעבירת שיכרות. הנאשם נהג שעה שהוא שיכור, סטה למסלול הנגדי תוך חציית קו הפרדה רצוף והתנגש ברכב אחר שנסע למולו בדרך. שלושת הנוסעים ברכב הנגדי נהרגו. התביעה המירה אישום בהריגה-בגרם מוות ברשלנות, לנוכח קשיים ראיינים שנבעו בשל העובדה כי עובר לתאונה נגרמו שני תקרים בשני הצמיגים הימניים ברכב של הנאשם. בית המשפט הטיל על הנאשם 28 חודשי מאסר בפועל.

תפ(נצ') 67/09 מדינת ישראל-נ-מזאריב מאהר. נגד הנאשם הוגש כתב אישום, בין השאר, בעבירה של הריגה ושיכרות. בהסדר טיעון תוקן כתב האישום מהריגה לגרם מוות ברשלנות בשל קושי בראיות. הנאשם נהג בשכרות, עקף

כלי רכב אחרים התנגש באחד הרכבים הנעקפים ובהמשך במעקה ביטחון. אחד הנוסעים שהיה עמו ברכב, ולא היה חגור בחגורת בטיחות עף מהרכב החוצה ונהרג במקום. בית המשפט הטיל על הנאשם בין השאר 20 חודשי מאסר.

עפ 625/90 **מדינת ישראל - נ-אלכסנדר יגודאייב** הנאשם הורשע בעבירה של גרימת מוות ברשלנות, לפי סעיף 304 לחוק העונשין תשל"ז, ובנהיגה תוך כדי שיכרות, לפי סעיף 62(ד) לפקודת התעבורה (נוסח חדש). העונש שהוטל, 18 חודשי מאסר בפועל ו-10 שנות פסילה מלהחזיק רשיון נהיגה.

ועוד לעניין הכללים המנחים ראה ע"פ 6755/09 **ארז אלמוג נ' מדינת ישראל** :

"נדמה שקיימים שלושה כללים מנחים בסוגיית הענישה הראויה בעבירה של גרימת תאונת דרכים קטלנית ברשלנות. האחד, ראוי לגזור על נאשם עונש מאסר בפועל ופסילה מלנהוג לתקופה הולמת, הן בשל עקרון קדושת החיים והן משיקולי הרתעה. השני, בדרך-כלל הנסיבות האישיות של הנאשם בעבירה זו אינן בעלות משקל כבעבירות אחרות המלוות בכוונה פלילית, הן בשל אופייה המיוחד של העבירה הנדונה והן בשל ביצועה השכיח גם ע"י אנשים נורמטיביים. השלישי, אמת המידה הקובעת בעבירה זו היא דרגת הרשלנות"

זאת לדעת, השיקול המרכזי המנחה את בית המשפט במקרה של תאונה קטלנית הוא מידת הרשלנות הספציפית של הנהג ותוצאת מעשה הרשלנות.

בנסיבות המקרה כאן, (40ט). לאור כפירת הנאשם בהאשמות המיוחסות לו, יכל בית המשפט להכיר ולהתרשם ממנגנון דרך התרחשות התאונה שלב אחרי שלב, ולהחשף בפרטי פרטים למהלכה ותוצאתה, העובדה כי לא מדובר ברשלנות רגעית אלא מתמשכת, שעה שהנאשם בהשפעת סם מסוכן (ולצורך הגדרת הסעיף בלבד - "נהיגה בשכרות") סטה מנתיב נסיעתו עלה על המדרכה ופגע בהולך הרגל פגיעה שגרמה למותו בו במקום, תוך פיזור חלקי גופו השונים על פני המדרכה.

הנאשם, לפי גרסתו כלל לא עלה עם רכבו על מדרכה, כלל לא הבחין שפגע הולך רגל בתחום המדרכה, משל היה מנותק מהמקום ומהזמן בעת התרחשות האירוע הקטלני, מתחילתו ועד סופו. בה בעת ידע האחרון להציג בפני השוטרים שהגיעו לזירת התאונה מיד ובו במקום, גרסה דמיונית לפיה רכב אלמוני פגע בו מאחור, והוא הוא, הרכב האלמוני אחראי לתאונה הקשה ולתוצאותיה, כמתואר. למען הסר ספק- המקרה כאן הוא בתחום -רף הרשלנות הגבוה.

את תרחיש התאונה כאן על כול סעיפי האישום השונים, בהם הורשע הנאשם, ולאור הזיקה ביניהם אני רואה "כאירוע אחד", לעניין מתחם הענישה, בהתייחס לסעיף 40(ד)4). ולעניין זה ראה תפ"ח 49290-05-12 **מדינת ישראל-נ-בני ג'אבר (פורסם בנבו)**. שם נאמר שיש והתייחסות לכול עבירה ועבירה בנפרד, משום חלוקה מלאכותית שאין בה להוסיף דבר. קביעת מתחם ענישה אחד חוסך את הצורך בהתייחסות חוזרת לפרטים השונים הנדרשים במתחם הענישה הראוי.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (40 יא.) קראתי בעיון רב את תסקיר קצינת המבחן המפורט, למדתי לדעת על תכונותיו הטובות של הנאשם, איש צעיר, נורמטיבי, וחיובי אשר שירת שירות צבאי מלא, כפי שלמדתי לדעת שאף בפני קצינת המבחן אין הוא מודה באחריותו לגרימתה של התאונה.

ראיתי את הסכמתו לבצע בדיקת דם במסגרת הכנת התסקיר, לטעמי זו היא הסכמה שלא בעיתה - וחסרת משמעות לענייננו.

בנסיבות המקרה כאן איני יכול לקבל את המלצת קצין המבחן לעונש מאסר בדרך של עבודות שירות ועוד לענין זה ראה:

רע"פ 10524/09 בוזגלו נ' מדינת ישראל ורע"פ 9118/12 אלכסנדר סריגין נ' מדינת ישראל

"הלכה מושרשת היא, כי בית המשפט אינו כבול להמלצת שירות מבחן, ששיקוליו אינם זהים, בהכרח, לשיקולי בית המשפט שהם רחבים ומקיפים יותר. נפסק ולא אחת, כי על בית המשפט היושב על המדוכה, "לתת דעתו לשיקולים הכוללים של ההליך הפלילי, וביניהם לעניינים ששירות המבחן אינו מופקד עליהם."

ככלל מתחם העונש ההולם הספציפי בעבירה של גרימת מוות ברשלנות ברף הגבוה המקפל בתוכו במקרה כאן האשמה נוספת של נהיגה בשכרות (או תחת השפעת סמים) נע בין מאסר של 15 חודשים ועד הענישה המקסימלית 32 חודשי מאסר, וכפי שהציגה התביעה בטיעוניה והובאו לעיל.

מכלל הנימוקים שמניתי, בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה, רשלנותו של הנאשם שהיא מהרף הגבוה, מדיניות הענישה הנוהגת במקרים בהם הנאשם גרם מוות ברשלנות ברף הגבוה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. אני מטיל על הנאשם 36 חודשי מאסר, מתוכם 24 חודשים מאסר בפועל, ו-12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3- שנים שלא יעבור עבירה של גרם מוות ברשלנות בניגוד לסעיף 304 לחוק העונשין התשל"ז-1977.
2. אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 15 שנים בפועל.
3. הנאשם ישלם פיצוי בסך 20,000 ₪ לאשת המנוח גב' מ ק, ב-4 תשלומים חודשיים שווים החל מה-3 בדצמבר 2017.
4. אני מטיל על הנאשם קנס בסך 10,000 ₪ או 90 ימי מאסר תמורתם. הקנס ישולם עד 3.12.17.

5. באין החלטה אחרת הנאשם יתייצב לריצוי עונש המאסר שנגזר עליו -

בתאריך 1.1.18 עד השעה 10:00 בכלא ניצן או מקום אחר לפי החלטת שירות

בתי הסוהר כשהוא מצויד בתעודת זהות.

על הנאשם לתאם הכניסה למאסר, כולל אפשרות למיין מוקדם עם ענף אבחון ומיין בשב"ס בטלפון
08-9787377.

זכות ערעור על גזר הדין כחוק - תוך 45 יום.

ניתן היום, י' חשוון תשע"ח, 30 אוקטובר 2017, במעמד הנוכחים.